

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ

ਸਕਲਾਨਿ ਭੂਧਰਾਨਿ ਭਵੰਤਿ ਕੱਜਲ, ਪਾਤ੍ਰੰ ਭਵੰਤਿ ਸਾਗਰਾ ॥

ਬ੍ਰਿਖਛਾਨ ਸਕਲਾਨਿ ਲੇਖਨਾ, ਉਰਬੀਯੰ ਭਵੰਤਿ ਕਾਗਰਾ ॥੧॥੨੦੮॥

If all the mountains are the ink, if all the oceans were to hold the ink, if all the trees are pens and all the land is the paper

ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਆਦਿ ਭਵੰਤਿ ਬਕਤਾ, ਲੇਖਕੰ ਭਵੰਤਿ ਗਜਾਨਨਹ ॥

ਤਦਯਪਿ ਮਹਾਤਮ ਨ ਜਾਨੰਤਿ ਰੇਮੰ, ਤ੍ਵ ਮਹਿਮਾ ਬਿਅੰਤ ਨਾਥੰ ॥੨॥੨੦੯॥

If Saraswati and other Gods and Goddess are the narrators, if Ganesh is the writer, then still not even one hair/even a little bit of his greatness they would not be able to comprehend, because Sri Sarbloh Ji your praise is without end/infinite

ਬ੍ਰਿਧਿ ਭਵ ਸੇਸ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਾਰਦ ਕਥੰਤਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵੰਤਿ ਪਾਰੰ ॥

ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਦੰਤਿ ਨਿਤਯੰ ਨ ਲਹੰਤਿ ਅੰਤਿ ਅਨੰਤ ਸਾਰੰ ॥੩॥੨੧੦॥

Brahma, Shiv, Sheshnaag, Saraswati and Naarad all say the greatness of Sri Sarbloh Ji, but they cannot comprehend His limit. For this they always call him infinite, infinite! Yet still they cannot find Sri Sarbloh's limit

ਰਿਸ਼ਿਗਨਾ ਮੁਨਿਵਰਾਦਿ ਪੁੰਗਵ ਸੂਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਾਦਿ ਨਿਗਮੰ ਪੁਰਾਨੰ ॥

ਸ੍ਰਛੰਦ ਛੰਦ ਗਾਥਾ ਕਥਿ ਜਨਾਨਿ ਕੇਵਿਦ ਗਾਯੰਤਿ ਨਿਤਯਪ੍ਰੁਤਿ ਨ ਲਭੰਤਿ ਮਰਮੰ ॥੪॥੨੧੧॥

All the Rikhis, great Munis, the complicated teachings like the Vedas, Shastars, Puraan, etc, and through Kathas (discourses), poets, and Pandits, always sing (your glory) but cannot find your secret

ਏਕ ਜੀਹ ਤ੍ਵ ਦਾਸ ਨਾਥੰ ਕਿਮ੍ ਪਾਰੰਤੀ ਕਥੰਤਿ ਨਾਮੰ ॥

ਪਾਹ ਪਾਹ ਛਮੇ ਪਰਾਯੰ ਸਰਨਯ ਸਰਨਯ ਸਰਨਯ ਨਮਾਮੀਸੰ ॥੫॥੨੧੨॥

Oh Master, your servant (I) only have one tongue, saying your names how can I reach your limits? For this reason I am in your protection (sharan)! I am in your protection (sharan) forgive my faults!